

Zitting 1978–1979

15 509

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België inzake het aanleggen van een Walradarketen langs de Westerschelde en haar mondingen;

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 2 maart 1979. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 1 april 1979

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 28 februari 1979

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Nederlandse en de Franse tekst over te leggen van de op 29 november 1978 te Brussel tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België inzake het aanleggen van een Walradarketen langs de Westerschelde en haar mondingen (Trb. 1979, 5).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken
C. A. van der Klaauw

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek

TOELICHTENDE NOTA

De overeenkomst is tot stand gekomen op initiatief van de Belgische regering, die enige jaren geleden de wens kenbaar maakte om te komen tot de oprichting van een uitgebreide walradarketen langs de gehele Westerschelde en haar mondingen, waarin Nederland financieel zou participeren. Het intensieve scheepvaartverkeer op de Westerschelde en haar mondingen, dat sterke behoefte heeft aan verhoging van de veiligheid, vooral bij verminderd zicht, en dat zowel te Antwerpen als te Terneuzen tijdig van de sluisfaciliteiten aldaar gebruik moet kunnen maken, maakt naar het oordeel van de Belgische regering de aanleg van een zodanige radarketen tot een dringende noodzakelijkheid. Naar aanleiding daarvan zijn beide regeringen met elkaar in overleg getreden, hetgeen geresulteerd heeft in de opstelling van een regeling zoals die in de onderhavige overeenkomst is neergelegd.

Overeengekomen is dat een walradarketen zal worden aangelegd, die tot doel zal hebben de scheepvaart van de meest doeltreffende informatie te voorzien en de beloodsing te ondersteunen. Deze walradarketen zal bestaan uit een centrale in Vlissingen waar de operationele activiteiten worden uitgevoerd, alsmede uit een zevental radarposten op Nederlands grondgebied en één in België te Zeebrugge.

De overeenkomst regelt in de artikelen 11 en 12 de verdeling van de kosten van het project. De aanlegkosten werden in januari 1979 geraamd op ca. f 100 000 000 (excl. b.t.w.). De verdeling is gebaseerd op de verhouding tussen de scheepvaart van en naar de Belgische havens en van en naar de Nederlandse havens aan de Schelde, hetgeen heeft geleid tot een Nederlandse bijdrage van 10 % in de kosten. Op in de Overeenkomst nader omschreven tijdstippen is aan de hand van de dan bestaande verhouding bijstelling van dit percentage voor wat betreft de exploitatiekosten mogelijk. Deze kosten werden in 1978 geraamd op f 7 mln. per jaar.

Aangezien ongeveer tweederde deel van de scheepvaart door de Wielingen of door Het Scheur als doorgaande vaart kan worden beschouwd, en het overige gedeelte Zeebrugge zelf tot bestemming heeft of van daar afkomstig is, is het zinvol de kosten van de radarpost Zeebrugge slechts voor 2/3 deel in de totale kosten van het project te begrijpen. Dit is geregeld in artikel 11, tweede lid.

Zoals bepaald in artikel 19, worden de werken niet uitgevoerd dan nadat zij door de Permanente Commissarissen van Toezicht op de Scheldevaart van beide landen zijn goedgekeurd. Wat betreft informatieverschaffing uit de radarketen valt het volgende te vermelden. Een belangrijke bouwsteen van de radarketen wordt gevormd door het informatie verwerkend systeem, bestaande uit een computer, met daarop aangesloten een groot aantal beeldbuisstations en schrijftoestellen. De in de totale radarketen aanwezige informatie wordt op zo efficiënt mogelijke wijze verzameld en beheerd met het doel deze ter beschikking te stellen aan de diverse instanties welke nauw betrokken zijn bij het begeleiden van de scheepvaart in het desbetreffende gebied. Ten einde te voorkomen dat misbruik gemaakt zou kunnen worden van bepaalde gegevens (bij voorbeeld betreffende de lading) wordt ingevolge artikel 3 de terbeschikkingstelling aan derden, zoals bij voorbeeld commerciële instellingen, afhankelijk gesteld van toestemming van bovengenoemde permanente commissarissen. De ter zake geldende voorwaarden worden door de commissarissen bepaald.

De plaatsen waar een radarpost zal worden opgericht, worden genoemd in artikel 4 van de overeenkomst. Onder de in dat artikel genoemde «eventueel elders te plaatsen, bijbehorende voorzieningen» kunnen onder meer worden begrepen:

- VHF radiopeilstations als hulpmiddel ter identificatie van de onbeloodsde scheepvaart;
- antenne-opstellingen ten behoeve van de MF-radioverbindingen;
- apparatuur voor meteorologische gegevens;
- apparatuur ter aflezing en registratie van waterstand en golfhoogte.

Ten slotte zij vermeld dat de overeenkomst, zoals aan het begin van deze nota reeds tot uitdrukking kwam, uitgaat van een gemeenschappelijke Nederlands-Belgische financiering. In tegenstelling tot het eerder in het oostelijk deel van de Westerschelde aangelegde beperkte Walradarsysteem (Trb. 1969, 80) kan derhalve de onderhavige overeenkomst met betrekking tot het uitgebreide Walradarsysteem niet onder de werking van artikel 6, tweede lid van het z.g. Verlichtingsverdrag van 1957 (Trb. 1957, 221) worden gebracht. De overeenkomst, welke krachtens artikel 2 tot strekking heeft de voorzieningen van het Verlichtingsverdrag aan te vullen, heeft dan ook een zelfstandig karakter en behoeft derhalve wederom in tegenstelling tot de overeenkomst inzake het beperkte walradarsysteem parlementaire goedkeuring.

Gezien de aard zal de overeenkomst, voor wat het Koninkrijk betreft, alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Defensie,
W. Scholten

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman